

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 13 Octombrie st. v.

Țilele aceste s'a încins în congregațiunea comitatensă din Cluj o discuțiune din cele mai simtomatice.

Este în apropierea Clujului un sat cu populațiune românească, Mănăsturul. Românii din Mănăstur sunt foarte mulțumiți, că n'au nici o încercătură cu vecinii lor orașeni, ci pot să-și caute ei înșiși de treburile lor. Orașenii sunt, precum se vede, și ei mulțumiți, că nu trebuie să-și mai facă de lucru cu vecinii lor mănăstureni. Astfel trăiesc în pace unii lângă alții și ar fi trăit și de aici înainte, dacă nu s'ar fi pus „reuniunea de cultură” la mijloc.

E lucru de necrețut și cu toate aceste adevărat: „reuniunea de cultură” din Cluj, care se pretinde de o potrivă cu ori-și-ce alte reuniuni de cultură, s'a amestecat în afacerile acestor două comune vecine, cerând dela autoritățile superioare anectarea satului românesc Mănăstur la orașul maghiar Cluj.

Ar fi lucru de înțeles, dacă membrii reuniunii ar fi făcut fie între cetățenii Clujului, fie între sâtenii din Mănăstur, fie atât între unii, cât și între alții propagandă, pentru-ca fie Clujenii, fie Mănăsturenii, fie și unii și alții să ceară ei înșiși anectarea mult dorită a satului românesc. Nu însă! — conducătorilor reuniunii le-a părut lucru mai comod să intervină ei prin o cerere adresată congregațiunii comitatense.

Ear' această lipsă de tact s'a comis chiar la Cluj, anume în orașul, în care sunt acum abia două trei săptămâni Maiestatea Sa Regele nostru constituțional li-a spus reprezentanților „reuniunii”, că nu trebuie să scape din vedere tactul cuvenit.

E deci lucru de sine înțeles, că chiar și „patrioții” mai rezonabili s'au simțit cam genați, când cererea reuniunii de „cultură” a fost pusă la ordinea zilei în congregațiunea comitatensă, și s'au

supărat rău, când au vădit, că câțiva dintre membrii români ai congregațiunii, între care mai ales dl Iuliu Coroianu își exprimă mirarea, ca să nu țicem indignațiunea, față cu acest amestec al „reuniunii de cultură” în afaceri curat politice, care nu o privesc cât-și de puțin.

Înțelegem supărarea aceasta. În adevăr însă nu pe membrii români ai congregațiunii, ci pe neînfrânații campioni ai „reuniunii” au să se supere cei supărați.

În loc însă de a le reaminti acestora cuvintele rostite de Regele nostru chiar în Cluj, abia ieri-alaltăieri, guvernamentali din Cluj îi fac proces de maniere politice dlui Iuliu Coroianu, ba îl fac în cel mai bătărănesc mod.

„Nu cumva, — țic ei, — s'a inspirat de Traian Doda și vrea să intimideze pe publicul comitatens?”

„Îl încredințăm pe dl Coroianu, că publicul comitatului Cojocnei n'are obiceiul de a se speria. Credem de asemenea, că va păstra și pentru viitor procederea plină de tact față cu ori-și-ce insulte. Dar' nu putem să fim siguri, că nu-l va părăsi îndelunga răbdare în cele din urmă, când apoi dlui Coroianu îi va fi prea târziu să facă nefăcute cele ce se vor fi întâmplat.”

„De aceea, dacă mai putem da sfaturi, îi dăm sfatul să înceteze cu bătărăniile.”

Ce va să țică această amenințare făcută într'un ton atât de bătărănesc?

Cei ce o fac ne dau și deslușirile cuvenite.

Ei îi reamintesc dlui Iuliu Coroianu, că dl Iosif Hosszu, care l'a condus pe Români cu „tact și cu adâncă prevedere”, a fost răsplătit pentru aceasta și că dl Dr. Grigoriu Silași, care nu l'a condus tot astfel, a trebuit să „dispară”: concludsiunea urmează ea de ea.

Dar', la urma urmelor, ce pot să-și facă Clujenii dlui Iuliu Coroianu, care nici la funcțiuni înalte nu aspiră, nici de „stăpânire” nu atârnă?

Pot să-și facă ceea-ce Sătmărenii l'au făcut dlui Dr. V. Lucaciu, să-l șicaneze, să-l excludă din adunare, să-l împedecă în executarea drepturilor sale neîndoioase, să-și facă viața nesuferită.

Ei bine! s'o facă, dacă așa li-e cheful.

Cu atât mai rău pentru dinșii!

Presa vieneză despre exposeul ministrului de finance ungar.

Budgetul ungar pro 1888 e la ordinea zilei, și e interesant, că afară de foile oficiale din Budapesta nici un jurnal din monarhie nu ia în serios proiecțiile ministrului de finance. Cea mai rușinatoare critică a oferit-o la toată întâmplarea bursa, căci hârtiile de stat unguresci au scăzut după exposeul. Dar' eată cele mai importante voci jurnalistice despre exposeu:

„Die Presse”: Nu numai contribuabilii ungari, dar' și numeroșii creditori ai Ungariei din lăuntru și din afară urmăresc cu atențiune explicabilă destinele finanelor unguresci. Budgetul lui Tisza se pare că nu ni-a rezolvat problema sphinxului; programul lui nu e potrivit a oferi liniștirea, că cu el va succeda a domoli frigurile oficioase, de care finacele unguresci zac rău bolnave. Sune cât de necrețut — dl de Tisza prorocescă deja pentru anul 1891 un plus de mai multe milioane. Dl de Tisza crede — și noi încă nu ne îndoiim — în adevărul proiecțiilor sale, dar' prin aceea a sdruncinat în câțva încrederea în planurile sale financiare.

„Neue Freie Presse”: Ministrul-president Tisza ar fi aflat poate și mai multă încredere, dacă ar fi prorocit mai puțin. El prin venitele din nouele dări voescă să depărteze întregul deficit din economia statului, el voescă să renunțe la emisiunea celor douăsprezece milioane ale împrumutului de cassă. Trebuința de credit e cu toate aceste destul de mare. Dl de Tisza trebuie să facă mai mult de douăzeci și una de milioane prin emisiunea rentei de cinci procente, dacă voescă să-și doteze caselle numai cu douăzeci de milioane și voescă să-și acopere deficitul și recerînța amortisării. Și aici noi cunoaștem în momentul de față numai deficitul proiectului.

Cât va fi de mare deficitul bilanțului? Situația financiară a Ungariei e dificilă, și elocuența ministrului-president nu va împrăscia grijea ce s'a deșteptat prin cifrele budgetului.

„Wiener Allgemeine Zeitung”: Noi înșși n'avem cuvinte, de a prejudicia istoria, noi primim cu o invidie anticipată la timpul, în care echilibrul bilanțelor Ungariei va fi restabilit și suntem totodată mișcați de temerea, că noi în Austria atunci tot vom suferi încă de amînările între ordinar și extraordinar și dintre faptul deficitului. Astăzi însă n'avem urechi pentru musica profetică a lui Tisza, noi cuprindem budgetul și exposeul așa cum ni se ofer în realitate, și astfel nu ne putem reține a nu mărturisi, că prima producțiune a ministrului de finance făcător de minuni ni-a pregătit o desilusionare. Un deficit total de 18.4 milioane e pentru sine un deficit frumos, mai ales dacă reeasă drept rezultat al unui preliminar de venite ce s'a urcat prin noue proiecte și presiuni de dare cu șese milioane. Noi căutăm în exposeu ideea fundamentală a administrației financiare a lui Tisza și nu o putem afla. Voescă el să economiseze? Vrea el să pună în mișcare nouă puteri economice? Vrea să scoată la lumină unele venituri, cari până acum erau ascunse și uitate? Vrea să modifice sistemul speșelor? Din exposeul destul de lung, dar' zugrăvit prea din șablon, noi nu putem în veci scoate răspuns la aceste întrebări. Unele cruțări în mai multe resorturi, e drept, că s'au anunțat; dar' aceste cruțări se vor paralisa în alte părți prin spese cu mult mai mari, și de sigur nu cruțarea e baza teoriilor lui Tisza. Ca ori-și-care ministru din lume, Tisza nu are curagiul, de a se gândi serios la cruțare, chiar dacă el nu abuzează de lipsele statului așa de mult, ca unii companioni ai sei. Dar', studiind exposeul lui Tisza din punct de vedere economic, el e un adevărat pustiu, gol și fără viață.

„Wiener Tagblatt”: Legile cele nouă de imposit ale Ungariei pot fi privite ca un progres al restabilirii echilibrului în guvernarea economică a statului, dar' nici când nu pot fi privite ca progres în direcțiunea culturală și națională-economică. Atari fenomene nu sunt semnele progresului gradat în bunăstarea națională. Numai atunci ar fi, când înmulțirea impositelor s'ar nasce din lipsele civilizațiunii crescende mereu, din multele pretențiuni ale indivișilor față cu comunitatea statului. Legile cele nouă de imposite ale Ungariei sunt în cea mai mare parte o consecvență a relei economii finan-

Foița „Tribunei”.

Din „Rosele albe.”

De

O. C. Waldau.

Eu te-am vădit, copilo, în pompă și măriri,
 Pe cap purtând cunună de nobili trandafiri;
 O stea părași, stea dalbă pe cerul ei cel sănt:
 Erai însă frumoasă, cum și alți oameni sunt.

Și te-am vădit în doliu; de-un plânsset virginal
 Gemeau ochii tăi veseli, și-obrazu-ți era pal,
 Așa erai de tristă, cum tristă alta nu-i:
 Erai însă frumoasă cum oameni sunt destui.

Dar' când odat', la masă stând tristă, te rugai,
 Jucau rațele serii prin pîrlul tău bălaiu,
 Și 'n șoapte vîi de imnuri sta gîndul tău pierdut:
 Atunci, ca nici odată, frumoasă mi-ai părut.

Ear' când ai deschis ochii cei mari, privind spre cer,
 Părași atunci Madonă, un nefinit mister,
 De grații, par-că ingeri cântau la capul tău:
 Erai atunci frumoasă ca însuși D-șeu!

* * *

Al tău drag nume, draga mea,
 L'am scris pe cer cu stele;
 Dar' soarele cu rața-i grea
 A șters pe rînd tot de stea
 Topind ce-am scris cu ele.

Atunci l'am scris, plîngînd de drag
 P'un fag, în silhe late;
 Dar' norii s'au pornit șireag
 Și cerul a trîsnit în fag
 Cu focuri repetate.

L'am scris apoi, plîngînd de dor,
 În țernă, lungă vale,
 Dar' țina blîndului isvor,
 Jucînd, a șters cu-al ei picior
 Cuvintele din cale.

Atunci l'am scris, că desperat,
 În inimă-mi, cu sânge;
 Aici, aici va fi 'ngropat
 Etern, căci cer 'negrat
 Și fulgeri nu-l vor stînge!

* * *

Nu se potrivește pîrlul meu blondin
 Cu pletele tale negre, ca o noapte;
 Glasul tău e vesel și pierdut în șoapte,
 Al meu trist, de patimi și putere plin.

Tu ești tot cu rîsuri, mut sînt eu, ca mort;
 Plîng, căci eu sînt iarnă, rîdi, căci tu ești vară:
 Dacă tu 'n privire fulgeri porți și pară,
 Eu în ochi de-apururi ghiață numai port.

Oamenii se miră, nu-și pot da răspuns,
 Așa firi diverse pot să se 'nțeleagă?
 Nici eu nu știu însumi, nici tu nu știi, dragă,
 Văd, c'a noastre inimi se 'nțeleg de-ajuns!

* * *

Te salut cu drag, tăcută, tristă noapte!
 Sate și cetăți doresc venirea-ți sumbră,
 Oameni ostîniți alerg la peptul tău de umbră,
 Ca s'adoarmă griji de țic în vis cu șoapte.

Te iubesc, căci ochii dragi ai dragii mele
 Visători și negri sînt așa ca tine,
 Și departe-mi sînt, ca stelele divine,
 Și lucesc cu farmec sfînt ca sfînte stele.

Te iubesc, tăcută noapte, căci pe fața
 Dragii mele lacrimi curg, tot curg încete;
 Negre sînt ca umbra ta a dinșei plete,
 Tristă și cu nori ca tine 'mi-e viața!

* * *

Îmi place mult, când flori deschid
 În vînt a lor petale,
 Dar' cât îmi place oh! când văd
 Cum rîd buzele tale!

Îmi place, când privighitori
 Cînt' dorul lor în noapte,
 Dar' cât îmi place, când aud
 A gurii tale șoapte!

Și-mi place-al rosei nobil sîn,
 Când sbor și-l ating fluturi,
 Dar' oh, sînt mort, când simt arđînd
 A tale dulci săruturi!

* * *

Dar' ce vrei tu să mîngăi?
 S'alini inima mea?
 Dar' vreau să port de-apururi,
 Durerile din ea!

Eu vreau s'ascund durerea,
 Pe 'nct, pe 'nct s'o cresc,
 Cu sângele meu propriu
 S'o țin și s'o nutresc.

Lăsați-mi voi durerea
 Să crească tot mai grea:
 Ea-i singura-mi avere
 Ce am eu dela Ea!

* * *

Chiar dacă lanțuri gem pe-un sclav mișel,
 Nici când nu-l faci să-și uite libertatea;
 Și nu-i tiran pe lume, nu-i, cât el
 Să-ți poată 'n peptul piu nega Divinitatea.

În contra cîrului ce pept să joară?
 Un dor turbat cu ce-l potolim noi?
 Un om zimbesce, plînge, moare-apoi:
 Poți face ceva tu ca să nu moară?

Tu poți opri să nu mai caut la tine,
 Mă poți urî! Cu risul păgănesc
 Tu poți să rupi chiar inima din mine;
 Dar' poți-mă opri să nu iubesc?

* * *

ciare de până acum. Domnul de Tisza propune statului ungar isvoare nouă de venit specifice numai din neajunsurile vieții naționale și din îndatinările de viață, dar în asta zace o debilitare a individualității naționale și a puterii poporului. Extra Hungariam non est vita — dar și în Ungaria începe viața a fi mai aieveoasă, mai costisitoare.

Aceste citate ne sînt de ajuns; dar trebuie să mai amintim, că „Kreuzzeitung“ din Berlin, o foaie oficială germană, numește economia financiară a Ungariei o economie cu totul neexcusabilă și dă, ca și statul ungar, și-a pierdut creditul. Ar fi bine, când regimul s'ar convinge din aceste semne, că: nu-i tot aur, ce lăucește:

Generalul Traian Doda.

Cetim în „Românul“:

Retragerea deputatului român general Traian Doda, din dinstatură a fost un act de o adevărată manifestare patriotică în contra nedreptăților sau procedurilor anticonstituționale, de pe urma cărora suferă astăzi românimea ca și celelalte naționalități de sub Coroana Sf. Stefan.

Generalul Doda spuse verde și românește Ungurilor:

Sînt singurul Român în dieta voastră; a-ți făcut și faceți tot ce va stat și vă stă prin puțință pentru a călca constituționea sau nedreptăți un popor de preste 3 milioane, — nu mai am deci ce căuta între voi. Faceți ce știți și cum credeți, că se cuvine să faceți pentru cinstea și fericirea neamului vostru; eu nu voesc cu prezența mea să justific nelegiuirile voastre față cu neamul meu, pentru care sînt totdeauna gata să mor.

Asuprirea Ungurilor, tînguirile și dreapta indignare a 3 milioane de Români deșteptară în generalul Doda sentimentul de protestare, pe care firea omului nu-l mai poate stăpîni, când el vede, că neamul său este nedreptățit și prigonit.

Și Românii cu toții se uniră, aclamând din adîncul inimii vrednica purtare a reprezentantului lor, dar în liniște și fără să dea nimănui privilegiul de a-i privi — astfel cum îi descriu foile unguresci — ca pe niște resvîrători și turburatori ai ordinii în Stat și ai siguranței lui.

Exemplul acesta de cumpănare și de înțelepciune al românimii de dincolo de Carpați, ar trebui să deștepte în spiritul poporului ungar și al conducătorilor lui mai multă prevedere și să-i facă să aibă mai multă pătrundere în politica lor națională.

Cu subgrămărilor și cu apăsările naționalităților de sub domnia lor, la un bun capăt nu o pot scoate: și credem chiar, că n'are să fie de parte timpul când Ungurii înșiși vor vedea, că greșită le-a fost politica și că rău și-au înțeles interesele.

Sentimentele și aspirațiunile naționale nu se sting așa de lesne după-cum le place a crede vecinilor noștri Unguri, ori-cît de numeroase și de sigure le-ar părea că sînt ați armele, pe cari le

întrebuințează cu atîta ură și vrăjmășie în contra Românilor ca și în contra celorlalte naționalități.

Cugete bine Ungurii la acest adevăr, și nu uitați dicționează: „cine seamănă vînt, culege vijelie.“

Gimnasiul din Beiuș.

Nu noi sîntem aceia, cari stăruim să ne ocupăm cu gimnasiul din Beiuș; este opiniunea publică surescitată de cele ce se petrec în gimnasiu, opiniunea publică în a cărei servicii am fost totdeauna și vom fi și mai departe. Și dacă ne luăm voia acum — în urma informațiilor private ce le-am primit — a accentua necesitatea unei reformări radicale a spiritului ce domnesce în acel așezământ de cultură, necesitatea reformării corpului didactic și necesitatea de a-l ridica din starea de plîns în care a ajuns din nechipărită chiverniseală a celorlalte naționalități, — credem că facem un bun serviciu Românilor în genere și Românilor bănățeni și crișeni în special.

Noi am fost cei dintîi cari ne-am exprimat părerea, că gimnasiul așa cum este el condus, nu-o să aibă bun sfîrșit; noi am venit apoi declarând cu oareșicare în doială că sfîrșitul gimnasiului va fi: maghiarizarea. Când însă am văzut zelul ce-l desvoldă Prea Sfinția Sa Episcopul Mihail Pavel, pentru ridicarea celui instituit, ne-am dîs: cîtă vreme institutul va fi sub privegherea unui bărbat activ și conștient ca Prea Sfinția Sa, n'avem de ce să ne îngrijim.

Astăzi însă ne-am schimbat cu totul părerea și regretăm, că în defavorul gimnasiului.

Am fi bucuroși de a lăsa la o parte această cestiune delicată, dar nu putem rezista pretențiilor opiniei publice.

Nu vom discuta cestiunea din punctul de vedere politic, ci din punctul de vedere al culturii noastre naționale, la activul căreia de vre-o cîțiva ani n'a contribuit absolut nimic gimnasiul din Beiuș. Ear' la pasivul ei a contribuit într-un mod îngrijitor, dovadă spiritul național infectat de prin părțile Crișene și Sătmărene. Nu este de lipsă să arătăm publicului, că în comitatul Satumare n'avem aproape nici o inteligență română, că aproape tot comitatul și-a pierdut cu deservire caracterul său român, că cunoștința limbii române la preoții din acel comitat se reduce numai la recitarea într-o limbă stricată a liturghiei și la citirea evangheliei.

Și să notăm bine, că aproape totalitatea preoților, a învățătorilor și a inteligenței și-a făcut studiile în Beiuș. Lăsăm la o parte comitatele Hajdu, Csanad, Bichș și Csongrad, unde Românii sînt prea expuși maghiarizării; să vedem însă starea culturală a comitatului Bihar!

De regulă localitatea cea mai înaintată în cultură este aceea, unde se află școli, excepțiune unică Beiușul, unde ignoranța în sinul poporului domnesce și astăzi în măsura, în care a domnit înainte de înființarea gimnasiului. Și dacă gimnasiul din Beiuș nu poate arăta la activul sau nici înțelegerea poporului din acel cerc, este de sine înțeles, că a avut nici cea mai neînsemnată influență culturală asupra poporului român din comitat.

Nu voim să facem prin aceasta proces inimioșilor români, cari acum 15—20 de ani se

găseau în fruntea gimnasiului; vom face însă proces acelor, cari dețin actualmente conducerea spirituală a lui și „That is the question“.

În genere spiritul, în care se crește tinerimea — după informațiile ce le avem, — este prea din cale afară servil, ori-ce manifestare mai liberă a spiritului atrage după sine persecuțiunea tacită a vre-o cîțiva domni profesori, ori-ce manifestare mai liberă a sentimentului național împingă pedeci și neplăceri din partea direcțiunii, ori-ce tendință spre liberalism a tinerilor este răsunată și de această răsunare a direcțiunii suferă și vre-o doi tineri profesori eșii din o școală mai democratică ca cea din Beiuș.

Cît pentru limba română, cu durere trebuie să constatăm, că ea este lăsată în voia Tatălui. Sînt o mulțime de tineri, cari vin din licee unguresci anume ca să învețe românește și după trei-patru ani de învățătura se duc acasă așa precum au venit — fără cunoștința limbii și literaturii române și din acești tineri vor eși mai apoi ermafrodiții naționalei române.

Dar' — să ni se ierte curajul de a spune adevărul, — nu numai elevii dar' chiar și mulți dintre profesorii gimnasiului vorbesc într-un mod foarte defectos românește. Ei, acești prețioși luminători ai poporului, ignorează literatura română; sînt mofturi — spun ei — toate scrierile literare ce apar în România. Da, sînt mofturi dacă nu și-au dat silința să petruță în spiritul adevărat al limbii române și dacă nu s'au născut a-și însuși limba adevărată literară. Sînt mofturi, pentru că preferă a da bani pe scrieri unguresci și a gusta cu multă plăcere produsele literaturii maghiare.

Spre edificarea publicului, afirmăm că abia sînt 3—4 profesori, cari au cunoștințe elementare din literatura română, ear' cunoștința celorlalți se reduce la recitarea „Gintei latine“ a lui Vasile Alexandri, la poeziile lui Vulcan și la scrierile lui Popfiu. Mai sciu încă, că literatura română se poate mândri cu Hajdeu, Cipariu și Bolintinean. Atîta și nimic mai mult. Ca dovadă se poate servi în de ajuns „Raportul“ gimnasiului editat anul acesta.

Sînt profesori, cari în clasele lor vorbesc mai mult unguresce ca românește, cari propozițiunile lor și-l fac în două limbi, cari când explică un lucru aleargă la fiecare frasă după ajutorul limbii maghiare. Atît de departe au ajuns încît nu pot exprima o idee în limba română, sau dacă exprimă, atunci ideea exprimată este de tot stereotipă.

Tinerii români vorbesc slab de tot românește, dar' se găsesc între ei mulți, cari pun mai multă stăruință în studiarea limbii și literaturii române ca profesorii lor. Asta spre onoarea lor se fie șis.

Cît privește moralitatea? . . . Lăsăm de ocamdată la o parte, nu vom fi atît de indiscreți de a arăta taptele nedemne a vre-o cîțiva profesori, rugăm însă pe Prea Sfinția Sa Episcopul Mihail Pavel, să se îngrijească nu numai de așezăminte culturale, ci și de corpul didactic din Beiuș și să ne dea ascultare informațiilor ne-exacte ale sfetnicilor săi din Beiuș, cari fără nici un scrupul caută a acoperi halul, în care a ajuns gimnasiul.

— ac —

Cronica.

Monarchul nostru a primit pe dl Rieger și s'a silit de a aduce o împăcare între Cechi cu ministrul Taaffe. — În sinul delegaților, Polonii s'au angajat să nu pună în discuțiune relațiunile Austriei și ale Rusiei.

Consiliu ministerial. Duminecă după amiazi a avut loc în „Hotburg“ un consiliu ministerial sub președinția Majestății Sale Monarchului, Consiliu a durat două cîsururi; au luat parte miniștri: Taaffe, Bacquehem, Dunajewski, Gautsch, Prazak și Ziemiałkowski.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu va ține o ședință Joi în 27 Octombrie a. c. la 3^{1/2} oare d. a. în sala cea mică a casei comitatului. Obiectele de pertractare vor fi următoarele: 1. Verificarea protocolului ședinței trecute. 2. Raport despre luarea în arîndă a unei părți a realității din piața vitelor nr. 10 și propunere cu privire la arîndarea maieriei nr. 18. 3. Budgetul economiei înv. a comitatului și scrisoarea contului Schweinitz în privința instrucțiunilor respective. 4. Acordarea stipendiilor pentru elevii dela școalele industriale de specialitate din Sibiu. Referent Konnerth. 5. Părere cu privire la introducerea soiurilor de vite americane spre scutire în contra phylloxerei vistratrix. Ref. Bömches. 6. Petițiune pentru cîpătarea mai ieftină a sării denaturalizate. Ref. Konnerth. 7. Referat despre reuniunile de cășerie. Ref. Konnerth. 8. Propunere pentru introducerea unei economii de schimbarea poamelor. Ref. subcomitetul. 9. Cercetarea comisiunii comitatense pentru prăsirea animalelor pentru întregirea premiiilor celor ce îngrijesc de armăsari în unele comune. Ref. Konnerth. 10. Dispozițiuni pentru economia de munte model. Ref. Brote.

Un compliment capitalei Ungariei. Alaltăieri a primit principele de coroană Rudolf în audiență pe președintele cînsului igienic. Cu aceasta ocaziune, clironomul și-a exprimat în cele mai călduroase cuvinte mulțumirea, că a vădit acest cîns întruindu-se în Budapesta, apoi a lăudat primirea afabilă, de care au avut parte membrii cînsului în capitala Ungariei. Principele de coroană a dîs între altele: „Budapesta în timpul din urmă a cîștigat foarte mult; s'a înăvuit cu unele stabilimente nouă, în cari eu petrec foarte bucuros“. Clironomul a făcut alusiune la casarmă cea nouă de cavalerie, care este unul dintre cele mai favorite locuri de petrecere ale Alteței Sale.

Hymen. Dl Samuil Roșu, învățător la școala capitală gr.-or. română din Sebeșul-săseș, și-a încredințat de soție pe d-șoara Elisabeta Joandrea, învățătoare tot la aceeași școală, fiica învățătorului Toma Joandrea din Sibiu.

Din Orșova se comunică, că în fine după două luni de dîle, s'a înlăturat pedeca, care făcea imposibilă navigațiunea pe la Porțile-defer. Apa a crescut în timpul din urmă într-atîta încît vasele mai mici pot trece Porțile-defer și pasagerii nu mai au nevoie să se urce în tren la Verciorova.

Un cadavru de copil în biserică. Ieri după amiazi, pre când credincioșii voiau să easă din biserică Capucinilor din Budapesta, după sfîrșitul vecerniei, s'a născut un sgmot mare în biserică, de oare-ce mulțimea a descoperit sub o bancă aproape de altar cadavru unui copil de cîrînd născut. Poliția a fost încunos-cințată numai decăt; medicul polițienesc a constatat că băiatul a fost născut viu, și după ur-

De-am fost sdrobot, de-am fost bolnav,
Mergeam cu dor la tine,
Cu mîna tu m'atingeai blînd
Și ear' m' simțeam bine.

Și dacă 'n lume mulți 'mi-au dat
Venin, ca să-mi bea moartea,
Cu-a tale dulci șoptiri și dragi
Tu dulce-mi făceai soartea.

Și de-am fost crunt și de-am purtat
În pept mînie-amară,
Cu a tale buze dulci și vii
'Mi-ai dat odichnă eară.

Și totuși — Doamne! — cum ai fost!
'Mi-ai rupt inima, dragă,
De ce nu 'mi-ai lăsat măcar
Pe ea s'o am întreagă!

* * *

De-ar fi mărgăritari a mele cînturi,
Le-aș pune 'n rînd cu drag în al tîu pîr:
Ar da lumini de foc într'adevăr,
Cum alte nu-s p'aceste largi pămînturi.

De-ar fi a mele cînturi rose albe,
In creții tîi de pîr le-aș împleti:
Căci ele 'n nopți tăcute 'ți-ar șopti
De-o inimă, de-un suflet plin de jalbe.

De-ar fi a mele cînturi zări de soare,
Eu aș grava pe cer numele tîu
Cu flăcără, să scie Dumnezeu,
Că 'n lume tu ești cea mai blîndă floare.

Dar' cînturile-mi mici sînt numai gînduri,
Precum se nasc în inimă: rîsar
Ca și-un isvor, de munți, curat și clar,
Se duc și nu mai vin, pier rînd de rînduri.

* * *

S'apropie de tronul tîu de aur
Cîntarea mea cu pasul trist și 'ncet,
Eu n'am de gînd să cer a fi poet,
O muso, eu n'am drept a cere laur!

Dar' tu adese 'mi-ai șoptit cîntarea,
Pe fruntea mea cu mîna te-ai jucat:
Ear' dacă ați la tine-am cîntat,
Oh nu te indigna, căci tu-mi conduci cîntarea!

Tu mai purtat prin tot pustiul vieții,
Cînd nu sciam de-s mort ori mai exist;
De te-am chemat, veniai, cînd eram trist;
Egal am împărțit norocul tinereții.

Primesce-mi cînturile dar'; suspină
Și plînge 'n ele-o inimă de june;
Și dacă într'un singur pept o se reșune
Un singur ton al meu, 'ți mulțumesc, Divină!
George Coșbuc.

Revista literară.

Alexandru Papadopol-Calimach, „Despre Gheorghe Stefan Voevod Domnul Moldovei“, carte eșită din tipografia Academiei Române, 152 pagini, octav mai mare, în garm., hîrtie bună, tipar destul de cetet.

Cunoscutul autor ne prezintă în aceste studii archivale ale sale un interesant period din secolul XVII. O parte din domnia lui Vasile-Vodă Lupul, luptele acestui Domn cu Matei-Vodă Basarab și cu Principele Gheorghe Rákóczy, retragerea lui din țeară și urcarea în scaun a lui Gheorghe Stefan-Voevod, peste 50 pagini, formează oare-cum introducerea. Urmează apoi descrierea domniei scurte a lui Gheorghe Stefan-Vodă, a căderii lui și a exilului, în care își încheie viața.

Deși scrisă într-o limbă clară, deși plină de cele mai interesante amănunte, cartea are defectul celor mai multe studii archivale: lipsită de ori-șice împărțire menită a ne prezenta cuprinsul în câteva capitole, ea nu are destulă atracțiune pentru cetitorul nedepins cu cercetări istorice, nu ne invită să o cetim. Când o luăm în mînă și frunzăm prin ea, ni se prezintă ca o îngremădire de fel de fel de notițe și de extrase, — poate-că foarte interesante, — dar' înșirate fără de nici un sistem, fără de nici un metod, fără de nici o intenție conducătoare. Abia după-ce am cetit cele dintîi 10—15 pagini cartea începe a ne păre interesantă, abia după-ce am cetit cele dintîi 50 ea ne interesează și numai după-ce am cetit-o întreagă înțelegem, că autorul a lucrat mult și cu multă iubire la ea, și par'că ni-ar veni s'o cetim încă odată.

Dar' în același timp ni-ar veni par'că să și grupăm datele, pentru-că alții se nu mai treacă prin îndoilele, de care am fost noi înșine cuprinși la începutul lecturii.

Ioan Bianu, „Psaltirea în versuri în-tocmită de Dosofteu Metropolitul Moldovei, edițiunea Academiei Române, preste 500 pag., octav mare, hîrtie bună și trainică, tipar foarte clar, în genere, o bine îngrijită lucrare tipografică, — o carte, pe care o iai cu deosebită plăcere în mînă, — deși poate-că numai pentru-ca să frunzăresci prin ea.

Autorul a avut la dispozițiunea sa atît edițiunea dela 1763, cît și originalul lui Dosofteu în manuscris, și face publicarea după toate regulele științei moderne.

Textul cu slove chirilice și cu litere e executat în tipografia Academiei Române, ear' probele în fac-simile, luate atît din edițiunea veche, cît și din manuscris, sînt eșite din stabilimentul Sococ și Teclu.

Deși nu e destinată pentru publicul cel mare, cartea este pentru biblioteca ori-șicărui iubitor de cărți o podoabă oare-cum obligată a cuprinde și o parte de interes mai general, în-troducerea „despre introducerea limbii române în biserică, despre viața și lucrarea lui Dosofteu și îndeosebi despre psaltirea în versuri, și un „Adaus“, în care ni se dau probe din alte trei psaltiri versificate.

Una dintre aceste: „A lui Szent David kraj si Prorokul, o szutyje si csincs szent de Sol-tari kari au szekisz leu menile lui Vaski János en Boldogfalva 1697“ este scrisă cu litere latine și cu ortografie maghiară, — o dovadă, că tendențele culturale existau și sînt acum două sute de ani în patria noastră.

mele roșii ce 'i-se vedeau la grumaz, trebuie că băiatul a fost strângut. Se caută mama copilului; se presupune, că însăși mamă-sa 'l-ar fi ucis. E lucru neexplicabil însă, cum a putut ajunge cadavrul în biserică.

A. S. Principesa de Wied, mama reginei României, va petrece iarna aceasta în România.

Înubilul Papei și Pelerinagiile la Roma. Sărbările înubilului Papei se vor începe la 1 Decembrie. În aceeași zi Papa va sluji liturghia. În ziua de 1 Ianuarie va fi primire la Vatican. La 2, deschiderea expoziției cadourilor primite de Papa cu ocazia înubilului. La 6, canonizarea nouilor sfinți. Se asigură, că pelerinagiul italian și spaniol cu ocazia înubilului se va compune din 15—18,000 persoane. Va fi și un pelerinagiul francez.

Starea sănătății prințului imperial al Germaniei inspiră neliniște. Catarul cronic al gâtului a degenerat într-o inflamație acută a faringelui și a traheei artere. În zilele din urmă această inflamație a provocat o febră intensă. Starea acută a inflamației s-a modificat puțin în urma unui tratament energetic și al climatului dulce din Baveno. Doctorul Mackenzie și ceilalți doctori ai prințului sunt de părere, că el trebuie să stea mai mult timp într-un climat dulce și nespun variațiilor de temperatură. Se crede, că va fi nevoie de un tratament de mai multe luni. Prințul nu poate înghiți nici un aliment solid și suferă mult cu tot tratamentul ce 'i-se aplică.

Germanizarea în Posen. Guvernul german a publicat un raport despre progresul colonizării Nemților în Posen. S-au cumpărat până acum (de guvern) 48 de moșii mari poloneze, cuprindând 25.163 de hectare și costând 14 milioane 729.000 mărci. Cinci din ele au fost deja vândute la 100 de colonisti germani. Raportul constată, că colonizarea întâmpină mari pedeci. — Polonii încă au făcut o societate, care se cumpere moșile încărcate de datorii și se le vândă în loturi mici țăranilor poloni. Asta-i pedecă cea mare de care vorbește raportul.

Pentru pompieri. În Berlin s-a făcut experiențe cu o nouă cască destinată pentru pompieri. Ea învalie tot capul, lăsând libere urechile și având lângă gură o deschizătură, care permite ca vocea să se poată auzi și sonoră. Prinț'o țevă de cauciuc se conduce în cască pe dinapoi un curent de aer proaspăt, care permite pompierilor să stea în încăperi pline de fum. Acest curent merge prin peregurul gurei și ese cu atâta putere pe deschizătura de dinaintea ei, încât fumul e respins. Experiențele au reușit.

Regina Natalia a Sârbiei, împreună cu principele moștenitor Alexandru, a fixat ziua de astăzi pentru a pleca la Florența, unde va petrece toată iarna. Regele Milan va părăsi în sfârșit mâna sau poimâne Austria, spre a se duce la Belgrad.

Garașanin urmărit. Un mandat de aducere s-a dat în Sârbia în contra fostului prim-ministru Garașanin. — Favoritul Maghiarilor 'și-a dat arama pe față.

Miselia în Londra. Miile de muritori de foame din Londra au făcut o nouă turburare în ziua de 6 curent. Mulțimea s-a adunat la Trafalgar-Square, dar' o mare desvăluire de puteri polițienesci a împedecat-o de a ține un meeting. Conflicte isolate au început mai întâi a se produce între agenții și mai mulți cetățeni,

cari voiau se vorbească mulțimii. Fiind goniti din Trafalgar-Square, vre-o două mii de inși s-au dus la Hyde-Park, unde s-au ținut discursuri socialiste. Oratorii au declarat, că se vor întoarce în Trafalgar-Square îndată ce poliția se va sătura de a-i urmări. Mulțimea, precedată de drăpele negre și roșii, se îndreptă prin parc către cartierul din Vest, sosind la Victoria-Gate, manifestanții găsiră grajdul închis de poliție; dar' aceasta îl redeschise după câteva momente și șarjă mulțimea ca să o împrăscie. Un conflict se iscă. Manifestanții smulseră drugi de fier din grilaj, rupseră băncile și din ele își făcură arme ca să atace pe agenții poliției, dintre cari câțiva au fost răniți greu. Se aduseră trupe și se deșertă grădina. Mai multe arestări se făcură. Optzeci indivizi arestați la această turburare au apărut chiar în aceea noapte înaintea judecătorului, acușați de desordine pe stradă și de lovire a unor agenți. Unii au fost liberați; alții condamnați la pedepse dela una până la șase luni închisoare. Fierberea e mare în poporul Londrei.

Ungurese și turcesce. Așa de mult s-au îndelețnicit „betjării” de pe pusele Ungariei cu tălhăria și omorul, încât toată lumea creștinească credea și mai crede încă din convingere, că „betjării” s-au născut pe lumea lor anume cu scopul de-a da dovezi de eroism în arta tălharilor și jafurilor cu omor. Se vede însă, că betjării mai au „frați de cruce”, au ei tovarăși după tipul și asemănarea lor — prin Turcia. După-cum aflăm în „*Pol. Kor.*”, siguranța publică din imperiul turcesc trage de moarte. Nici cea mai extravagantă fantasmă de romancier nu poate scorni mai sângeroase aventuri hoțesci, decât cum ele se întâmplă într-adevăr prin țintul țerilor Sultanului: cu deosebire prin Vilajet Smirna, pe la Ismidt și prin Curdistanul armenic. Tălharile și asasinările sunt la ordinea zilei; ca să ilustrăm vorbele, vom povesti unele fapte. La Salonicchi, șese bărbați au atacat o caravană, au jefuit și apoi au junghiat pe neguțatori, au luat cu ei câte-va cămile, car' pe celelalte le-au împușcat în drum. La Ismidt hoții s-au dus la o stână, au zdrobit cu ciomege capetele tuturor pécurarilor și au răpit turma, ducându-o întreagă cu ei. În Armenia, aproape de Ergiorgian, douăzeci de lotri curci au atacat într-o noapte mănăstirea Sf. Nerses, au zdrobit murii și au spart porțile, au jefuit tot — tot prin chilii, car' pe călugărițe le-au silit la nelegiuiri în cele mai brutale moduri. Toate reliquile, cele mai vechi semne ale religiei georgiene, au fost profanate, în acel fel, încât numai cele mai triviale cuvinte li pot exprima. După asta, tălharii au vizitat satele vecine. Aici au răpit earăși totul ce au vădut numai, pe bărbați 'i-au chinuit și 'i-au ucis, ca hienele, sfășindu-'i cu dinții și măcelărindu-'i, car' pe femeile lor le-au silit la fapte nelegale. Te prinde groază de atâta nelegiuire; imperiul turcesc de prezent e mai înfiorător ca iadul. Cine e de vină în Turcia? În Ungaria cine e de vină, că se fac hoții? Administrațiunea rea.

Nihilistul Iacenciev, acusat, că a organizat un atentat contra Țărului când acesta se afla în Danemarca, a încercat să se otrăvească în momentul când a fost arestat.

Sarah Bernhardt, după cum scriu foile parisiene, a rugat pe Gustav Sanftleben din Paris să-i mijlocească o serie de reprezentații teatrale în Austria și apoi în Ungaria. Artista vrea să joace pe tot locul „Tosca” cea mai nouă piesă teatrală a lui Sardou. Se vorbește, că Sarah Bernhardt a cumpărat dreptul de reprezentare a piesei dela autorul ei pentru o sumă fabuloasă de bani.

Între muzicoșii sistimii vechi Ioan Prales din Iașul Moldovei.

O probă tot din psalmul 139:

La pârăul Vavylon, acolo șezum și plânsăm,
Când gâdem cătră Sion, Ân desiuș de salci pusăm
Pre organe spânzuriș. Că 'ntrebatu-ni-au aice
Cari ni-au luat șerbiș, de cântări vorbe prin scripce,
Și cei-ce ni-au dus di-agon, sunați-ni vr'o cantare,
Din cântări dela Sion. Cum a Domnului păstrare.
Vom cânta ân loc strein?

Eată, în sfârșit, același psalm 136 după versificațiunea lui Dosofteiu, care e cea mai veche dintre toate patru.

La apa Vavilonului,
Jelindă de țara Domnului,
Acolo ședum și plînsăm
La voroavă ce ne strînsăm.
Și cu inima amară
Prin Sion și pentru țară
Aducându-ne aminte,
Plîngam cu lacrimi herbinte.
Și bucline ferecate
Lăsăm prin sălci aninate,
Ca acolo ne 'ntrebară
Acea ce ne prădară
Să le dăcem vîersu de carte
Într'acia străinătate,
Că'nă sfînt muntele Sionulă,
Cântări să cîntăm la Domnulă.
Ce nu ni se da 'ndemănă
A cînta 'n țară străină. — is —

Amintiri din America.

(Urmare și fine.)

În adevăr, când apa dă în prăpastie, face o săritură în linie curbă și pentru-că nivelul prăpastiei este perpendicular, un observator poate intra sub apa, care sare.

Pentru a ajunge însă aici este ajutat de un turn în interiorul, căruia o scară se coboară până jos și de un costum de cauciuc, care îl acopere, lăsând descoperiti numai ochii și nasul. În chipul acesta se poate intra sub o parte din cascada cea mare, parcurând pre lungă mal un pat săpat în acestă.

Privind de departe, ușoară se pareă mergerea sub cataractă, însă aci câte greutăți!

Apa ce se reflecta de pe stânci se aseamănă cu cel mai puternic viscol, care își ia resuflarea și își intră în ochi.

Ajutați de un conductor, am ajuns în fine acolo, unde se putea intra și am admirat o parte din coloana de apă ce cădea și după fața ei inferioară.

Aceasta observațiune nu ne-a lăsat altă impresie decât aceea a unei forțe considerabile, cu care cade apa și se isbesce de stâncile din fundul prăpastiei.

Malurile prăpastiei se compun de o greză aședată în strate, cari se desfac unele de altele cu mare înlesnire și în grosimea cărora se găsesc globule de o peatră albă lesne de lucrat, și din care se fac cercei, mărgelă, ace de piept etc., și cari se vînd apoi ca suvenir vizitatorilor.

În orașul Niagara, oraș nordic, cele mai multe prăvălii vînd lucruri curioase, făcute din fulgi de paseri, ca: evantaili, paravane, pene de ornamentare și chiar paseri umplute.

Pre lungă aceste obiecte se mai vînd diferite curioșități făcute de Indieni, cari sunt oameni roșii încă în stare sălbatică.

Din Niagara ne-am întors în New-York prin Albany.

Am ales acest drum, numai pentru a vedea malurile râului Hudson, pe care am venit dela Albany până în New-York.

Acest voiajiu pe râul Hudson, cu un vapor din cele mai repede, necesita 12 oare, el are, încât privește frumusețea vederii, malurilor Danubiului dela Viena în jos.

Am stat restul săptămânii în New-York și la 12 Septembrie, Sâmbătă la 5 oare p. m. ne-am îmbarcat pe Bourgogne, care ne a adus la Havre în timp de 8 zile.

Întoarcerea pe ocean a fost dintre cele mai liniștite și frumoase; toate zilele și nopțile frumoase; voiajerii vechi afirmă, că așa timp continu frumos foarte rar se vede pe ocean.

Tendența de a se îmbogăți, a făcut pe Americani să uite cultura multor ramure de știință, cari asigură progresul.

Ei, par'că și aici sunt oameni practici, așteaptă de-a gata dela Europa asemenea rezultate fără să cheltuiască în institute de cercetări.

Un voiajer pe vapor mă întreba dacă am observat — că în America nu se vîd bătrîni gârboși — și răspundându-i că n'am dat atenția anume, însă 'nu-mi aduc aminte să fi vădut; el 'mi-a răspuns: eu, care viu des aici, știu că bătrînii sînt foarte rari; oamenii n'ajung la bătrînețe înaintată, din cauza luptei ce-i sfîrșește de a se îmbogăți.

În aprecierea povestirilor despre obiceiurile americane, am ținut, negreșit, multă socoteală și de exagerațiune, mai cu seamă în ceea-ce am auzit dela voiajeri, căci se poate că acestia, pentru-că se întorc jumuliți de scumpetea din America, se găsesc a mică satisfacție în a-i înegri mai mult decât sînt.

Cu toate acestea, este foarte mult adevăr chiar în acele povestite de voiajeri.

Am ținut că Americani găsesc bogăție mare în pămîntul țerei lor; trebuie însă să le recunoșcem și o activitate fără exemplu. În adevăr largă, în loc să umble, după afacerile lor. N'am vădut în nici un oraș din câte am vizitat, acele cafele ca la noi și în alte părți, cu clientela lor sigură de jucători de table și de cărți, în timpul cel mai frumos de lucru. În timpurile din urmă au început să emigreze și Italienii, auzind de multe parale și dela ce-i din întâiu chiar le-a eșit numele de lucrători rei.

Un lucrător este de 5 ori mai bine plătit în America decât în Europa, însă în timpul lucrului, 'i-se cere activitate în același măsură.

Pentru-că brațele sînt puține, bogăția este întinsă chiar până în cele mai de jos clase; din această cauză nu se vîd cerșetori pe strade, nu se găsesc oameni stînd la un colț de stradă așteptând serviciu, nu se găsesc servitori într'un oțel ori casă decât stricții necesari, nu se vîd pe la gări hamali, etc.

Mulți posesori de trăsuri își conduc singuri caii, căci un vizitiu costă mult.

De exemplu, medicii nu prea bogați, au o trăsura cu un cal, pe care-l îngrijesc un grajd comun mai multora.

Plecând la clientelă își conduce singur calul; în timpul căt vede bolnavul, își leagă calul de o bucată de fier pusă jos și pe care o poartă în trăsura.

Bogăția face ca chiar borfașii să nu existe.

M'am plimbat noaptea pe strade și n'am auzit fluer sau signal de gardist, și cu toate acestea prăvăliile, se vedeau, nu erau închise cu multă precauțiune.

Armata n'am vădut decât în fotografie; se ție, că au câteva batalioane, de cari se servesc în contra desordinilor, ce fac adesea Indieni. — Chiar în timpul șederii noastre, se scria în gazete despre câteva schimburi de focuri cu o ceată de Indieni, al căror cap s'a ucis.

Lipsa armatelor ușurează foarte budgetul și se vorbește, că nu va fi mult, și datoria ame-

ricană cauzată de necesitatea războiului cu Statele-de-Sud se va atinge și că chiar de acum se fac întrebări, la ce se vor utelisa excedentele bugetare?

Industria americană, afară de mecanica aplicată în locul brațelor, nu este prea desvoltată.

Se înțelege, aceasta după cele ce se vîd în magazine, în cari eticheta de importat este scrisă pe toate lucrurile cele frumoase și elegante.

America își dă chiar multă osteneală pentru a protege industria ei: 40—50 % este vama și cu toate acestea importarea tot se face.

Singurile obiecte industriale, cari pot să bată pe cele europene, sînt țesăturile de bumbac.

Se vorbește de libertate fără margini, de respectare individuală; negreșit că acestea și în America sînt relative: Nu se poate ție libertate fără margini, când se opresce vinderea de alcooluri în timpul sărbătorilor; — am vădut eu însumi pe un gardist într'un parc, ducînd pe un uvrier beat la despărțire, și căruia 'i-a aplicat, fără jenă de lumea care circula, câteva lovituri de genunchiu și sgîtuile de după ceafă; mai departe 'l-a luat la braț.

N'am avut idee, că un om poate mânca atît, cît am vădut pe unii Americani. Astfel toți trebe se mănânce mult, căci au 4 mese ziua.

Le place foarte multă apă rece: întăiul lucru ce se aduce la masă este un pahar cu ghiață și o garafă cu apă și în tot timpul mesei acestea nu lipsesc.

Vin mai nu se bea, cred, că cauza este scumpătatea; pentru că vinul lor este puțin.

Vegetația, atît cît am vădut, mai nu diferă de a noastră; se vede, că natura a semănat în Europa și în America, în general, din același sac de sămînțe.

Am vădut însă între vegetalele potagere ale noastre și ale lor oare-cari diferințe însemnate; așa am vădut o specie de cartofi mari și dulci, cari copti, se dau la masă ca desert.

Nu știu dacă vor reuși la noi. Eu voui face încercare cu 2 chilogramme ce am importat.

Dr. N. Manolescu.

Varietăți.

(Iroqua) își explică ast-fel începutul lumii: La început o apă adîncă acoperea pămîntul. Aerul era plin de paseri și apele populată cu tot felul de animale acuntice cunoscute.

Într'o zi, se vădă ceva, coborîndu-se din cer, în mare. Era o femeie de frumusețe minunată.

Rățele cele mai mari se adunară în consiliu și hotărîră să sboare înaintea acestei miraculoase creaturi, ca să nu se înecă cădînd în apă.

Să ridicară, formînd un fel de tavă cu aripile lor și sprijiniră pe mama tuturor oamenilor.

Unde să o pună? Rățele se osteneau, când din mijlocul apelor eși o broască țestoasă, mare ca o insulă, care se opri a duce totdeauna în spinare o sarcină atît de încântătoare.

Preste cîtva timp, femeia născu pe acea spinare, doi gemeni: unul, spiritul binelui, cărui se datoreșce porumbul, fructele și tutunul; celalalt spiritul răului, cărui se datoreșce muștele înțepătoare, păduchii. Și de câte-ori broasca țestoasă obosită își mișcă piciorule, noi simțim sguđuiturile cutremurilor de pămînt.

(Vîndarea negrilor.) Iacă o ciudată statistică despre prețurile curente ale sclavilor, în țergurile clandestine ale mării Roșie: Fetele dela 10 la 15 ani, dela 400 până la 500 franci. Băeții dela 7 la 11 ani, dela 300 până la 400 franci. Femeile tinere dela 16 la 22 ani, dela 250 până la 340 franci. Tiherii dela 15 la 20 ani, dela 150 până la 250 franci. Foarte rar se întâmplă ca caravanele să se însărcineze a lua oameni mai în vîrstă.

(O fabulă africană.) Un misionar din Africa comunică următoarea istorioară: Elefantul se ceartă cu capra; era vorba cară e în stare să mănânce mai mult.

Spre a rezolva această întrebare se duseră într'o livadă mare ca Oceanul. Elefantul și capra păscură alături cîtva timp. Deodată capra se urcă pe o stîncă, se culcă și începu să rumeghe.

— Ce faci acolo? întrebă elefantul.

— Mănînc stîncă, spre a te putea mistui și pe tine mai apoi!

— Ce spui, drace! ție elefantul speriat și o luă la fugă.

Morala fabulei: Nerușinarea e în stare ade-seori să zăpăcească mintea cea mai sănătoasă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNA”.

Paris, 25 Octomvrie n. Ministrul de războiu a redus budgetul armatei cu alte 9 milioane.

Convenția cu privire la canalul de Suez și la Hebridele-nouă s'a subscris.

Londra, 25 Octomvrie n. Ieri s'a întimplat o manifestațiune radicală în contra suprimării adunărilor politice și în contra violării libertății de presă. La manifestațiunea aceasta au participat țece mii de oameni.

Redactor responsabil: **Adrian Cașolțanu.**

O probă din psalmul 136:

Kend la ape Babyloniej am sedzut,
Acsi cu mare plins e m'am amerit,
De pre szvent Sion pomenindu-ne,
De care lok maj deznmjerdat nu je.
De benat și de buslujale mare
De szeles am aninat lautele nosztre.

2. Kari prinsz czinutu-ni-au e sz'au rugat,
Kum cseva lor se lautem ku lautele
Si sze le kentem kentecs de Sion.
Reszpundzend dzisz'am: csaszta kum va fi?
Kum sze laudem pre Dumnedzeu veszel noj
Kentend en acsaste czara sztriene noi?

Originalul acestei traduceri, manuscript, se află în proprietatea d-lui Dr. Gr. Silași.

A doua traducere, făcută în primul deceniu al secolului XVIII, de un anume *Teodor Ivanovici Corbea*, e scrisă cu slove.

O probă tot din psalmul 136:

La riurile din Vavilon,
Fiind noi fără de cap și domnă,
Acolo am șezut și cu focă
Am plînsu pentru anostru norocă.
Oh când nemă adus noi aminte
De Sion, cu sufletul fierbinte
In mijlocul lui, în sălcii noi
Ca cei căzuți în adînci nevoi,
Organile noastre cu jale
Lem spânzurat pre lângă vale.

A treia psaltire versificată a fost tipărită în 1827 la Brașov și este „alcătuită de micul

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 21 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Bartha István și soția Rosalia, de către tribunalul reg. din Brașov.

— 28 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Bolyai Gergely, de către jud. reg. din Mediaș.

Economic.

Târgul de râmători în Steinbruch. In 22 Octomvrie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. ungurești grei, tineri 46.— cr. până 46.1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 46.1/2 cr., ușori 46.1/2 cr. până 47.— cr., marfă țărănească, grea 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.1/2 cr., ușoară 45.— cr. până 46.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 25 Octomvrie st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.50	vând.	8.54
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.10	"	1.10 1/2

Bursa de Budapesta

din 24 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	99.65
" " " 4%	86.50
" " " 5%	149.50
Împrumutul căilor ferate ung.	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănațene-timșene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	—

Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.25
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Renta de hartie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—
" " de credit ung.	286.25
" " " austr.	281.60
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlingi	125.40

Bursa de Viena

din 24 Octomvrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.60
" " " 5%	86.40
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	111.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănațene-timșene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hartie austriacă	81.30
" " argint austriacă	82.40
Rentă de aur austriacă	111.80
Losuri austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	886.—
" " de credit ung.	286.50
" " " austr.	281.20
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.92 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.42 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	125.30

Institut tipografic în Sibiu.

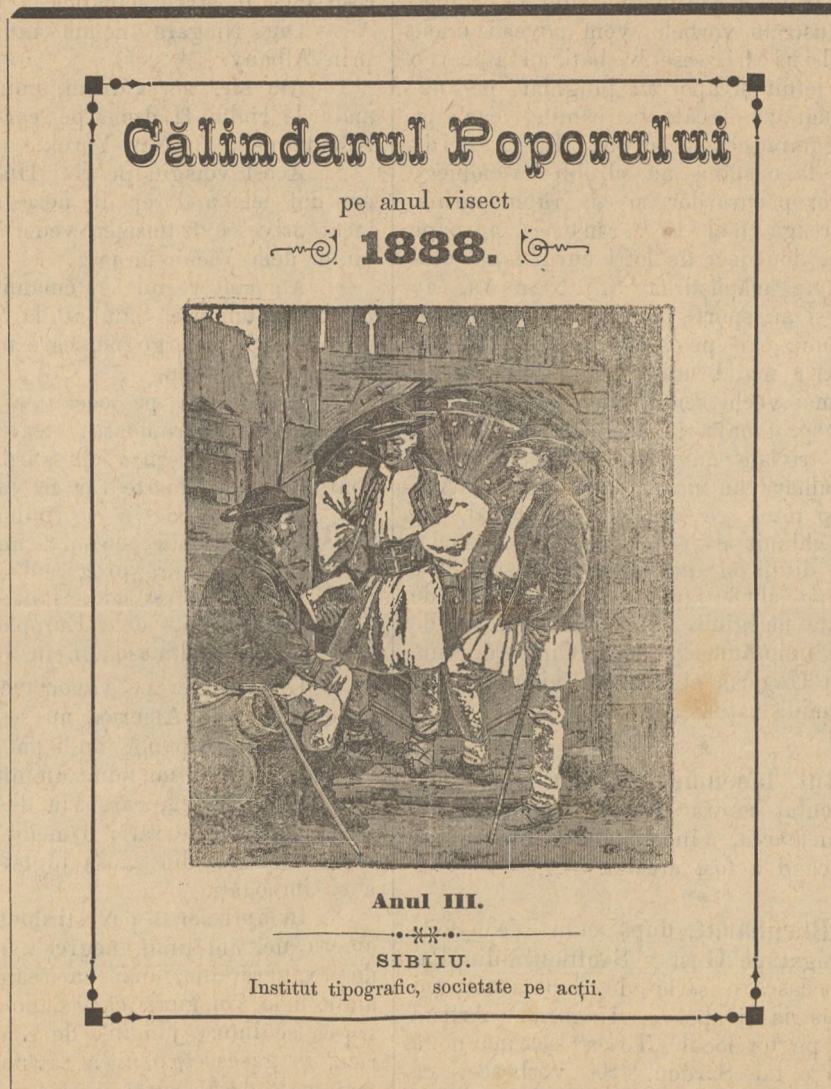
Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Săn-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire” de S. Bodnărescu; „Pribeagul” de Andrei Bărbăntu; „Kamadeva” de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hoptar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Târgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale). 60 cr.
8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.